

*Kærlighedens
Firkløver
eller
„Romeo og Julie“*

*Films-Farce
i 50 Afdelinger.*

*Optaget af
Nordisk Films Compagni.*

A/S «FOTORAMA»
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

I Hovedrollen:

Oscar Stribolt

DET er en fornøjelig Historie om gammel og ung Kærlighed, om Familiestridigheder og en opfindsom Hushovmester — altsammen fortalt paa den vittige og underholdende Maade, som er NORDISK FILMS CO. egen, og — sidst, men ikke mindst — spillet af vore egne uforlignelige Lystspilkræfter!

**Enestaaende
Lattersukces!**

HOVEDPERSONERNE:

Aage Krag Herr Henry Seeman
Else Juel Fru Fritz-Petersen
Baron Browning Herr Oscar Stribolt
Komtesse Toledo Fru Amanda Lund
Dixon, Krag's Hushovmester. Herr Fredrik Jacobsen

Afdelingerne:

1. I Familiekresen.
2. Der er lidt Sværmeri mellem Else og Aage!
3. De respektive Forældre sympatiserer hermed.
4. Fotografiapparatet.
5. »Tag en Plade af de to Unge.«
6. Billedet fremkaldes.
7. Glæde over hele Linien.
8. »De Nyforlovede«.
9. Gamle Juel taber Fotografiet.
10. Hushovmesterens Paafund.
11. Da de to Unge saa Fotografiet.
12. »Jeg skal nok selv bestemme, hvem jeg skal giftes med.«
13. Fjendskabet begynder.
14. Baron Browning.
15. Udenfor Stormagasinet.
16. »Mens jeg prøver Kjolen, kan De købe ind efter denne Liste.«
17. Aage bliver jaloux.
18. Else kører bort.
19. Handsken.
20. Baronens Hjerte løber af med ham.
21. Paa Frierfødde.
22. Frøken Else er ikke hjemme.
23. En Sporhund.
24. I Fælledparken.
25. Forelsket, men klodset!

26. Komtesse Toledo.
27. Et Møde mellem to Forelskede.
28. »Vil De gøre mig en Tjeneste.«
29. Komtesse Toledo indbyder til Middagsselskab.
30. Desværre er ogsaa Aage inviteret.
31. Hushovmesteren bliver inspireret ved Læsningen af »Romeo og Julie«.
32. Hans gode Raad!
33. Herrerne Krag og Juel sen. akcepterer Forslaget.
34. »Nu begynder vi at skændes!«
35. Hele Selskabet i Oprør.
36. »Vi flytter til Schauheim.«
37. De to Villaer i Schauheim.
38. Skændescenerne tager deres Begyndelse.
39. Et Møde i Skovpavillonen.
40. Belurede!
41. Elses og Aages Modtræk.
42. En mærkelig Kærlighed til de Gamle.
43. Bryllupsbrevene skrives.
44. Foran Raadhuset.
45. Brudeparrene indtræffer.
46. »Træffer jeg Borgmesteren?«
47. Hvad der skete inde hos Borgmesteren!
48. »Nu sku'de I to Tykke tage og gifte Jer!«
49. En travl Dag for Borgmesteren.
50. Familienstridighederne ophævede!!

Aage og Else sværmer i al Uskyldighed en lille Smule for hinanden.

Deres respektive Forældre har forlængst opdaget dette, og sandt at sige kommer det dem særdeles godt tilpas, thi den Krag'ske og den Juel'ske Familie saa sig, gerne forenede med Blodets Baand, og derfor gør de Gamle, hvad de kan, for at fremskynde det ønskede Resultat: en Forlovelse mellem Aage og Else.

Ved en lille Samenkomst ser Krag sit Snit til at tage en Plade af de to Unge, og i en Fart faar han Billedet fremkaldt, og glædesstraalende lægger han det fra sig paa Bordet i Haab om, at Aage eller Else skal finde det. Men gamle Juel skriver de Ord: »De Nyforlovede« paa Foden af Fotografiet og stikker det i al Hemmelighed i Lommen — det vil sige: han taber det paa Gulvet!

Og her finder gamle Hushovmester Dixon det. Han tror i sit Hjertes Enfoldighed at gøre de to Unge en stor Glæde ved at vise dem Fotografiet, men han opnaar det ganske modsatte: Jomfru Else bliver rasende; hun skal nok selv bestemme, hvem hun skal giftes med!

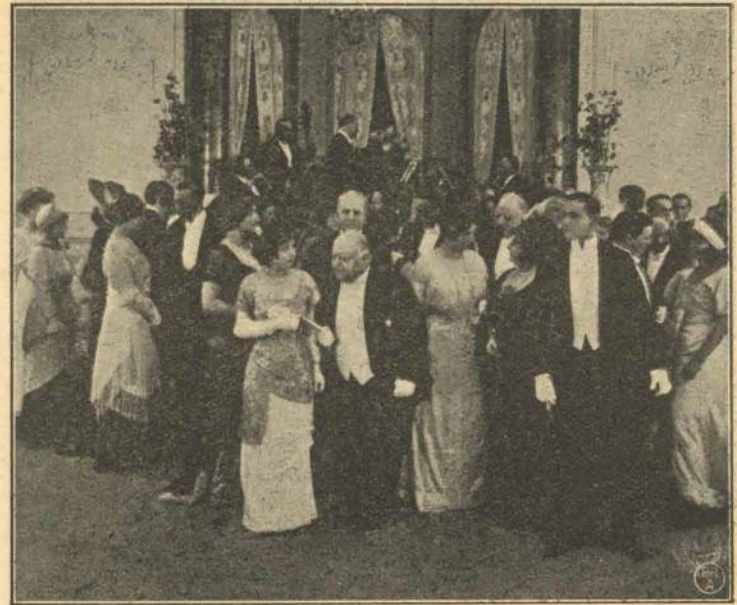
Og saaledes gik det til, at Else og Aage, der inderst inde elsker hinanden højt og heftigt, bliver dødelige Uvenner!

En skønne Dag tager Else ind i et Stormagasin for at gøre en Del Indkøb, men udenfor Porten dertil møder hun Baron Browning, der sværmer ikke saa ganske lidt for den unge Dame. Han er sjæleglad ved at kunne være noget for hende, og han styrter fornøjet rundt i det store Varehus med hendes Indkøbsliste, medens hun prøver en Kjole. Det er blot saa sørgeligt for Hr. Baronen, at Else trods alt kører bort for Næsen af ham!

Men Baron Browning giver ikke fortabt. Han indfinder sig den paafølgende Dag i Elses Hjem for at fri til hende, men Skæbnen vil, at han ikke finder hende hjemme. Han maa derfor gaa bort med uforrettet Sag, men han faar den lyse Idé at lade sin Hund agere Sporhund, og det trofaste og kloge Dyr fører ham i strakt Karrière ud i Fæledeparken, hvor han kommer lige tidsnok til, at se Else forsvinde!

Bekymret og sorgfuld sætter Baronen sig paa en af Havens Bænke, og her træffer han, efter Aars Adskillelse, sammen med Komtesse Toledo, der lider af Giftesyge i højt-udviklet Grad. De to betror deres Kvaler til hinanden, og det arrangeres saaledes, at Komtesse Toledo skal indbyde Else og Baronen til et Middagsselskab, hvorved Baronen saa mener at faa Lejlighed til at sige det, der ligger ham saa stærkt paa Hjerte.

Selskabet afholdes ogsaa, men der er uheldigvis sket dette, at ogsaa Aage, for hvem Komtesse Toledo sværmer en Del, er inviteret med. De to Unge, Aage og Else, ser med gensidig Forundring, at Modparten er stærkt optaget af henholdsvis Komtesse Toledo og Baronen.

Hvad der vilde være sket, om ikke gamle Dixon havde faaet den Idé, at raade Herskaberne Krag og Juel til at »spille Uvenner« — en Idé, Hushovmesteren faar gennem Læsningen af »Romeo og Julie« — er ikke godt at sige, men lad os da nøjes med at slaa fast, at Krag og Juel finder en udmærket Lejlighed til at komme op at skændes, og paa Komtesse Toledos Bal indleder de den Uvenskabsperiode, som skal faa de mærkværdigste Resultater.

For at »undgaa« hinanden rejser baade Krag og Juel til Schauheim, hvor efter aftalt Komediespil deres Villaer ligger

Side om Side. Det paalægges Aage og Else at undgaa hinandens Selskab, men en saadan Ordre resulterer selvfølgelig kun i, at de Unge gør alt muligt for at komme sammen. Og det er jo netop ogsaa Meningen med det Krag-Juel'ske »Uvenskab«.

Nu vil en onskabsfuld Skæbne imidlertid, at Aage og Else skal overhøre en privat Samtale mellem Krag og Juel, og det afsløres saaledes for de to Unge, at det hele er Komediespil. Nu er Hævnens Time kommet for Aage og Else, og de lader nu, som om de er Uvenner i allerhøjeste Grad. De kurtiserer med henholdsvis Komtesse Toledo og Baron Browning, og de bestyrkede Forældre ved hverken ud eller ind.

Det gaar saa vidt, at Else foreslaar Baronen, at de skal

lade sig hemmeligt vie paa Radhuset den næste Dg Kl. 10, og glædesstraalende møder Baronen op i fineste Puds.

Han ved jo ikke, Staklen, at Indenfor hos Borgmesteren staar Aage og Else. De vies, mens han til sin store Forundring ser Komtesse Toledo vente i bange Anelse udenfor paa Trappen.

Endelig løses Gaaden.

Tilbage er der kun for Baronen og Komtesse Toledo at følge Elses Raad: »Nu skulde I to Tykke ta' og gifte Jer!«

Og dette Raad følger de to Tykke i Virkeligheden særdeles gerne, og he'e den Juel-Krag'ske Familiestrid opløser sig saaledes i utter Fryd og Gammen.

A/s NORDISK FILMS CO.

COPENHAGEN

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

A DOUBLE EVENT

COMEDY DRAMA.

IN TWO PARTS.

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY

THE NORDISK FILMS CO., LTD.,

Exclusive Department

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—Gerrard 6172.

Telegrams—Norfilcom, Ox London.

A DOUBLE EVENT.

Featuring

Joan Peterson - and - Oscar Stribolt

THE CLAYTONS and the Marshalls were very friendly together, and it was considered highly desirable to their respective parents that Bruce Marshall and Elsie Clayton should make a match of it. But though Bruce was not unwilling, Elsie did not altogether like the idea of being considered by all and sundry as young Marshall's fiancée. One day old Clayton took a photograph of the pair, unbeknown to themselves, and wrote underneath, "The newly-engaged couple." The butler came across the picture, and thinking to please Miss Elsie, took it and showed it to her. She was, however, so

enraged at the trick that had been played on her that she tore the photograph in pieces before her astonished relatives.

Now, the elderly Baron Brown happened to be one of Elsie's greatest admirers. In return she made him a regular slave, bidding him fetch and carry for her, make purchases at the stores, see her to her car, and wait on her pleasure generally. By these tokens the little man fancied himself in favour, but, of course, Elsie regarded him less as a lover than as an amiable lunatic. He went through the most extraordinary contortions in order to win a smile from her, but always found himself left in a ridiculous situation—and without a smile.

In one of these predicaments he met an old friend, Countess Toledo, to whom he told his troubles. She sympathised and promised to help him. His plan was that the Countess should invite him and the Clayton family to a party at her house, when he would have a chance of a quiet talk with Elsie. The Countess agreed to the proposal—but among the invitation cards was one to Bruce Marshall, for whom she had a decided affection. At the party Elsie danced with Baron Brown, and the Countess Toledo danced with Bruce.

While this was going on, Dixon, the butler, happened to be reading "Romeo and Juliet," and his study of that play led him to hit on a brilliant idea to bring the young people together. Just as the enmity of the Montague and Capulet families cemented the affection of Romeo and Juliet, so, thought Dixon, Bruce and Elsie might be got to love each other if their relatives only engineered a feud among themselves. So he wrote a letter to old Marshall there and then, suggesting this ruse. Marshall showed the letter to Clayton and they both thought it a brilliant suggestion. They forthwith started quarrelling at once over each other's hats at the Countess Toledo's ball.

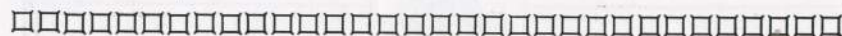
The next day Elsie's father wrote to Bruce's father to

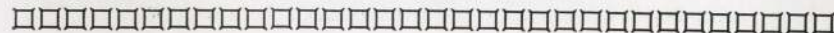
THE WEDDING TOILETTE.

say that he intended taking his family on a holiday trip to Wales. The other old man, determined to add fuel to the feud, decided to go too, and soon after the Marshalls and the Claytons meet again. Once more the parents quarrelled, and this time the children observed the altercation—which resulted in them becoming very friendly indeed. The old people, seeing this, dragged them away from each other. This made it worse, of course, and that night Romeo Marshall and Juliet Clayton met and held hands on the balcony.

The fathers were delighted at the way things were going, and in the hearing of the youngsters, congratulated each other on the success of their trick. Elsie and Bruce thereupon made up their minds to get up a little game of their own. When Elsie next saw the Baron she flirted with him desperately, as did also Bruce with the Countess, much to the amazement of their parents. But worse was to follow. A little while after, both the Baron and the Countess received a bogus letter asking them to be outside the registry office at ten o'clock next morning. Naturally they thought their dearest hopes were to be realised and punctually at the appointed time they turned up, both in wedding array. But Bruce and Elsie (who wrote the misleading letters) also prepared for a marriage and got to the registry office first. While the old people were cooling their heels and getting very impatient outside, the young people were being quietly united inside. Nothing could exceed their astonishment when they saw Bruce and Elsie come out of the registry office radiantly arm in arm. The Baron swore, the Countess swooned. When they regained composure, Bruce suggested that it "would be a good idea if you followed our example"—which they did. Owing to the butler's happy inspiration, a "double event" was brought off, and it was a gay quartette which left the registry office that day amid the universal congratulations of their friends and relatives.

∴ ATTRACTIVE SIX-SHEET ∴
POSTERS FOR THIS PICTURE

Bookings can be arranged through:—

WEISKER BROS., Ltd.,

Kinema House, London Road,
LIVERPOOL.

Also at

Manchester : 2 Long Millgate.
Belfast : 15 Pottinger's Entry.
Dublin : 205 Gt. Brunswick St.

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

42 Park Place, Leeds.

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

71 Norfolk St., Sheffield

**THE NORTH EASTERN
EXCLUSIVE CO.**

7 Collingwood Street,
Newcastle-on-Tyne.

GREEN'S FILM SERVICE,

855 Gallowgate, Glasgow.

**THE KINEMATOGRAPH
TRADING CO.,**

82 Hill Street, Birmingham.

EMPIRE CINE SUPPLIES,

18 High Street, Cardiff.

G. W. ALLEN,

15 Victoria Park, Fishponds, Bristol.

THE NORDISK FILM CO.,

Limited.

166, 168, 170 Wardour Street, London, W.

For LANCASHIRE
CHESHIRE
NORTH WALES
IRELAND

For YORKSHIRE

For NOTTINGHAMSHIRE
DERBYSHIRE

For NORTHUMBERLAND
CUMBERLAND
DURHAM
WESTMORELAND

For SCOTLAND

For BIRMINGHAM
and MIDLAND
COUNTIES

For SOUTH WALES

For GLOUCESTER and
SOMERSET

For LONDON
and
all remaining territory

R o m e o o g J u l i e .

Af

~~Redigeret af Seemann og Stribolt~~

Personerne:

Aage Krag.....	Herr	Henry Seemann
Else Juel.....	Fru	Fritz-Petersen
Baron Browning.....	Herr	Oscar Stribolt
Komtesse Toledo.....	Fru	Amanda Lund
Dixon, Hushovmester hos Krag...	Herr	Frederik Jacobsen

Aage og Else sværmer en lille Smule for hinanden i al Uskyldighed - uden hverken at tænke paa Forlevelse eller Egteskab. Ganske anderledes med deres respektive Forældre - Familierne Krag og Juel. Begge Parter ser i Tankerne allerede Aage og Else som Mand og Kone. Men da de Unge mærker, at man spekulerer i et Egteskab mellem dem, bliver de begge lige fornærmede. De skal nok selv bestemme, naar og med hvem de skal giftes. Og fra nu af ser de end ikke til hinanden.

Forældrene - Familierne Krag og Juel - er meget bedrovet over den Vending, Forholdet mellem de to Unge har taget, saa meget mere som de ikke forstaar Grunden dertil. Heldigvis finder den gamle Hushovmester Dixon paa Udvej. Han har selv ufrivillig været Skyld i Katastrofen. Han faar den gode Idé ved at læse "Romeo og Julie". Romeo og Julie havde det jo paa den Façon, at de elskede hinanden stærkere, jo større Fjendskab, der raadete mellem deres Familier. Derfor giver gamle Dixon Herr Krag det Raad at blive Uvenner med Herr Juel. De to Familierhoveder bifalder Planen, og snart er der aabenlys Krig mellem de to Slægter. Resultatet bliver som Dixon har spaaet: Aage og Else finder hinanden midt i Familiestridighederne og lader sig endog hemmeligt vie.

ooooooooo000ooooooooo

R o m e o u n d J u l i a .

Von

Rudolf Schwarzkopf und Richard Wurmfeld.

Die Geschichte eines modernen Liebespaares.

Lustspiel in zwei Akten.

Personen:

Rolf. Herr Henry Seemann.
Anneliese. Frau Fritz-Petersen.
Blasius von Bebber. Herr Oscar Stribolt.
Freifräulein von Hanebutt. Frl. Amanda Lund.
Johann. Herr Frederik Jacobsen.

Rolf und Anneliese, die Kinder eng befreundeter Familien, scheinen zur grossen Freude ihrer Eltern aus ihrer Jugendfreundschaft zur Liebesleidenschaft zu erwachsen. Manche kleine, heimliche Zärtlichkeiten des jungen Paares werden von Vater und Mutter belauscht und mit leisem Schmunzeln für die Aufführungen am Polterabend gebucht. Einmal nehmen die Väter sogar ein hübsches kleines Bildchen ihrer Kinder auf. Aber dieses Bild zerstört ihre aufkeimenden Hoffnungen. Der alte Diener Johann, der dem Pärchen eine Freude machen möchte, zeigt ihnen die Photographie und ruft damit in den sehr selbständigen jungen Leuten einen schaffenen Widerspruchsg Geist hervor. Eine Liebe, die nicht nur den Beifall der Eltern findet, sondern von diesen schon vorgeahnt ist, ehe sie den Liebenden selbst recht zum Bewusstsein kommt, dünkt beiden recht farblos und uninteressant. Nachdem das schuldige Bild wütend zerrissen und zerstampft worden ist, wenden sich Rolf und Anneliese erbost den Rücken. Anneliese bevorzugt von nun ab den dicken, kleinen Blasius von Bebber, der sehr bald mit einem riesigen Strauss bei den Eltern in Erscheinung tritt, um an Anneliese die inhaltsschwere Frage zu richten. Das junge Mädchen ist jedoch nicht daheim, und als Blasius von Bebber, von ihrem Hunde geführt, im Laufschrift endlich ihre Spur aufstöbert, fährt sie im Automobil davon, während der Hund kläffend hinterher rast und er selbst platt

auf der Nase liegt. Trotz dieses Missgeschickes verzagt Blasius noch nicht. Er hat eine gute Freundin, das Freifräulein von Hanebutt. Dieses verspricht, einen Ball zu geben, auf welchem Blasius seine Angebetete ungestört sprechen kann.

Fräulein von Hanebutt hält ihr Versprechen, sie lädt jedoch auch Rolf ein, der seit geraumer Zeit ihr heimlicher Schwarm ist.

Während Anneliese und Rolf auf diese Weise neue Gelegenheit zu Zank und Streit finden, liest der alte Diener, der alles Unglück verschuldet hat, in der Bibliothek seines Herren Shakespeare. Er ist eben ein sehr gebildeter Herrschaftsdienner, der alte Johann. Das traurige Geschick Romeos und Juliens rührt nicht nur sein Herz, es stimmt ihn auch recht nachdenklich. Wie ähnlich sich doch alle Schicksale sind! Nur wollten in diesem Drama die Kinder, und die Eltern stemmten sich gegen ihre Liebe, während in seinem Kreise die kleine Tragikomödie sich umgekehrt abspielt. Wie nun, wenn man einen ähnlichen Fall aus den gegebenen Umständen konstruierte. Würden Herr Rolf und Fräulein Anneliese sich nicht vielleicht doch noch lieb gewinnen, wenn die Eltern miteinander haderten? Der Gedanke ist so gut, dass er ihn schleunigst auf Papier bringt und den Brief seinem Herren bringt. Der findet den Plan ausgezeichnet, und noch am Ballabend werden die Feindseligkeiten eröffnet. Der Erfolg ist so überraschend, dass die Väter in der Sommerfrische, die sie nachbarlich in einer Doppelvilla verbringen, sich beinahe ununterbrochen in den Haaren liegen. Als sie sich jedoch einmal allein glauben, werden sie von den Kindern belauscht, und ihre Kriegslist kommt ans Tageslicht. Rolf und Anneliese, die sich jetzt zu lieb haben, um noch voneinander lassen zu können, beschliessen eine kleine Rache an ihren hinterlistigen Eltern. Zum Schein verloben sie sich mit Blasius und dem dicken Freifräulein und bestellen die beiden sogar zu einer heimlichen Trauung auf Standes-

amt.

Herr von Bebber und Fräulein von Hanebutt warten indessen vergebens im Vorzimmer denn inzwischen werden drinnen Anneliese und Rolf getraut. Aber die jungen Leute sind nicht herzlos. Sie haben diese Situation vorausgesehen und giessen Oel auf die erregten Wogen, indem sie die Hände der Enttäuschten vereinen. Schliesslich verlassen zwei glückliche Paare und eine frohe Hochzeitsgesellschaft das Standesamt.

o o o o o o o o o o

R o m é o e t J u l i e t t e .
- - - - -

Personnages:

Armand de Mèraut. M. Henry Seemann.
Davidée de Beaumont. Mme Fritz-Petersen.
Le baron Gryphus. M. Oscar Stribelt.
La comtesse de Tolède. Mme Amenda Lund.
Jean, maître d'hôtel de Mèraut. M. Fredrik Jacobsen.

Armand et Davidée sont un peu épris l'un de l'autre en toute innocence, sans penser aux fiançailles ou au mariage. Mais il est tout autre avec leurs parents, les familles de Mèraut et de Beaumont. Des deux côtés on voit déjà dans l'avenir Armand et Davidée comme époux. Mais aussitôt que les jeunes gens apprennent qu'on pense à les marier ils se sentent tous deux offensés. Ils veulent décider eux-même quand et avec qui ils se marieront. Et depuis cela ils ne se voit plus.

Les parents, les familles Mèraut et Beaumont sont très tristes de la tournure que l'affaire a prise entre les jeune gens et d'autant plus qu'ils n'en connaissent pas la raison. Heureusement le vieux maître d'hôtel Jean qui a été la cause involontaire de la catastrophe trouve un moyen. Il lui vient une bonne idée en lisant "Roméo et Juliette"

Plus l'inimitié était grande entre leurs familles plus Roméo et Juliette s'aimaient. Par conséquent le vieux maître d'hôtel Jean donne le conseil à M. Mèraut de feindre d'être brouillé avec M. de Beaumont. Le résultat devient comme Jean l'a prédit, Armand et Davidée se retrouve au milieu des querelles de familles et se font même secrètement marier.

o o o o o o o o o o